

Farsi: Tabitha, a mother to her community

(Preached by Cheryl Williams at FBC on May 11th, 2025 – Acts 9:36-43 & John 10:22-30)

به روز مادر خوش آمدید. روزی که در آن از مادران در میان خود و تمام کارهایی که برای مراقبت از ما انجام می‌دهند، تجلیل می‌کنیم. این روز برای خیلی‌ها روز جشن و سرور است، اما برای بعضی‌ها می‌تواند بسیار دشوار باشد. برخی از ما مادران یا فرزندان خود را از دست داده‌ایم یا از آنها جدا شده‌ایم، برخی به دلایل مختلف نتوانسته‌ایم مادر شویم و برخی دیگر از دست مادرانشان آسیب دیده‌اند، پس بیایید آن افراد را نیز به یاد داشته باشیم.

روز مادر، آنطور که ما می‌شناسیم، اولین بار در سال ۱۸۷۰ در آمریکا و در واکنش به کشتارهای جنگ، مطرح شد. بنیانگذار ناامید شد که مردان جوان به جنگ می‌روند و یکدیگر را می‌کشند، و با این کار تمام چیزهایی را که مادرانشان به آنها آموخته بودند فراموش می‌کنند - نیکوکاری، صلح و صبر. این مراسم برای یادآوری اهمیت صلح و آشتی به مردم برگزار شد. هرگز قرار نبود به رویداد تجاری‌ای که اکنون تبدیل شده است، تبدیل شود.

پس شایسته است که همانطور که ما تمام خوبی‌های مادران را گرامی می‌داریم، داستان تابیتا و عیسی را به عنوان چوپان خوب امروز نیز بشنویم.

تابیتا (نسخه یونانی نام او دورکاس است). خب، تابیتا که بود، درباره او چه می‌دانیم؟ خب، معلوم شد که زیاد نیست. ما واقعاً نمی‌دانیم او که بود، فقط می‌دانیم که او شاگرد عیسی و پیرو اوست. ما همچنین می‌دانیم که او روزها و مهارت‌هایش را صرف کمک به دیگران در جامعه‌اش می‌کند. ما می‌دانیم که در اینجا مرگ تعدادی از مردم، عمدتاً بیوه زنان، را در غم و اندوه فرو می‌برد.

به نظر می‌رسد که او زن ثروتمندی بوده، شاید یک بیوه ثروتمند؟ ما حتی نمی‌دانیم که آیا او مادر بوده است یا نه - در زمان مرگش، او نه برای فرزندانش، نه برای شوهرشان و نه برای والدینشان ظاهر نشد. ما می‌دانیم که او زن ثروتمندی بود، زیرا از منابع خود برای کمک به نیازمندترین افراد جامعه‌اش، فقیرترین افراد جامعه‌اش - یعنی بیوه‌ها - استفاده می‌کرد. شاید او حتی برخی از آنها را در نوعی صنعت خانگی استخدام کرده و به این بیوه‌های فقیر منبع درآمدی برای حمایت از خانواده‌هایشان داده است. بیوه زنان در زمان تابیتا پس از مرگ شوهرانشان هیچ وسیله‌ای امرار معاشی نداشتند و حتی ممکن است فرزندان هم داشتند که باید از آنها مراقبت می‌کردند.

این احتمال وجود دارد که در محل زندگی او بود که جامعه مسیحی محلی برای عبادت و دعا گرد هم می‌آمدند، او پطرس و دیگر شاگردان را می‌شناخت، از این رو آنها برای کمک فراخوانده شدند.

به نظر می‌رسد که او همانطور که پولس و یعقوب، هر دو، جامعه مسیحی را به انجام آن فرا می‌خوانند، به فقرا رسیدگی می‌کرد.

پولس به غلاطیان یادآوری می‌کند که از مؤمنان خواسته شده بود یک کار انجام دهند: «آنها فقط یک چیز خواستند، اینکه فقرا را به یاد داشته باشیم، که در واقع همان کاری بود که من مشتاق انجام آن بودم.» (غلاطیان ۱:۱۰)

یعقوب به جامعه مسیحی یادآوری می‌کند که «دینی که در پیشگاه خدای پدر پاک و بی‌آلایش است، این است: مراقبت از یتیمان و بیوه‌زنان در سختی‌هایشان و دور نگه داشتن خود از آلودگی‌های دنیا.» (یعقوب ۱:۲۷). او قطعاً از بیوه‌ها مراقبت می‌کرد، شاید به این دلیل که دقیقاً می‌دانست بیوه بودن در آن زمان چقدر دشوار است.

بنابراین، تابیتا از مهارت‌هایش (به عنوان خیاط) و منابعش برای پوشاندن نیازمندان و فقرا استفاده می‌کند. و او بسیار مورد علاقه‌ی کسانی است که برایش لباس دوخته است، و این با گریه و زاری و نشان دادن پیراهن‌هایی که برایشان دوخته شده به پطرس آشکار می‌شود. او به اقشار آسیب‌پذیر جامعه‌اش اهمیت داده است. علاوه بر این، داستان تابیتا در سراسر جهان پخش شد و بسیاری به همین دلیل به او ایمان آوردند.

همیشه به این فکر می‌کنم که زندگی در خانه‌ی تابیتا چگونه می‌بود، حتماً پر از جنب و جوش بوده است. بریدن و دوختن پارچه، ریختن چای، به اشتراک گذاشتن غذا و داستان، گوش شنوا، راهنمایی‌های مهربانانه و ابراز عشق همیشگی. اینجا همانطور که پارچه می‌بافد و می‌دوزد، زخم‌های دیگران را نیز می‌بندد. او آنها را هم با لباس‌های بلند و هم با وقار می‌پوشاند. مادری برای همه افراد جامعه در حالی که در واقع اصلاً مادر نیست. تمام ویژگی‌های چوپان خوب در قرائت دیگر ما - کسی که عمیقاً هدایت می‌کند، گوش می‌دهد، محافظت می‌کند و اهمیت می‌دهد. هم طیبیتا و هم عیسی، دلشکستگان را تسلی می‌دهند و از آسیب‌پذیران محافظت می‌کنند.

امیدوارم همه ما در زندگی‌مان با یک تابیتا آشنا شده باشیم - کسی که اهمیت می‌داد، ما را تأمین می‌کرد و در مواقع نیاز راهنمایی‌مان می‌کرد.

وقتی به دوران حضورم در این کلیسا فکر می‌کنم، دو تابیتا به ذهنم می‌رسد (و مطمئناً که بقیه‌ی شما که مدت بیشتری اینجا بوده‌اید می‌توانید به این لیست اضافه کنید). مامان برونا - کسی که تو را به باغ می‌برد و به تو سبزیجات تازه می‌داد و بعد تو را به آشپزخانه می‌برد و به تو سوپ و پاستا و فوکاچا می‌داد و بعد تو را با غذاهای بیشتری روانه

Tabitha, a mother to her community

(Preached by Cheryl Williams at FBC on May 11th, 2025 – Acts 9:36-43 & John 10:22-30)

می‌کرد. و وقتی غذا درست نمی‌کرد، بافتنی می‌بافت، قالیچه و کلاه بافتنی و ژاکت برای دیگران می‌بافت. مامان برونبا مراقبت از تو، باعث می‌شد احساس امنیت و دوست داشته شدن کنی - یک تابیتای واقعی در میان ما. تابیتا دیگری که از نعمت داشتنش برخوردار بودیم، راس بود. راس به افراد آسیب‌پذیر جامعه اهمیت می‌داد - مانند برونبا، او هم برای نیازمندان سوپ درست می‌کرد. او اطمینان داد که ما انباری باز خود را فراهم کنیم و در حمایت از این امر سخاوتمندانه عمل کرد. او از مهارت‌هایش برای کمک به کسانی که در امور مهاجرت به کمک نیاز داشتند استفاده کرد، او تضمین کرد که کلیسا به خوبی اداره شود و بیشتر کارهایی را که منجر به امکان ارائه مسکن اجتماعی در سایت ما شد، انجام داده است. رُز، همیشه آماده بود تا راه‌هایی برای مراقبت از آسیب‌پذیرترین افراد در میان ما پیدا کند، او هم یک تابیتای واقعی در میان ما بود.

مادری یا چوپانی در مورد مراقبت و پرورش دیگران، به ویژه آسیب‌پذیرترین افراد است و همه ما به انجام این کار فراخوانده شده‌ایم. فارغ از سن یا جنسیت، همه ما می‌توانیم این کار را انجام دهیم. تابیتا به ما نشان می‌دهد که چگونه باید از هر مهارت و منابعی که داریم استفاده کنیم و آنها را برای مراقبت از نیازمندان در میان خود به کار گیریم. این ماهیت برانداز مسیحیت است، ماهیت برانداز پیروی از عیسی، این دنیا را زیر و رو می‌کند و پیام امید را برای همه، به ویژه نیازمندان، می‌فرستد.

انباری روباز ما روشی عملی برای «تابیتا» بودن برای جامعه‌ی وسیع‌تر است. یک برنامه مسکن اجتماعی بالقوه، راه دیگری برای «تابیتا» بودن است، برای ارائه حمایت و امنیت به افراد آسیب‌پذیر و پوشاندن لباسی با عزت به آنها. داستان تابیتا به ما یادآوری می‌کند که لازم نیست مسائل را بیش از حد پیچیده کنیم، او به ما نشان می‌دهد که ما فقط باید از استعدادهایمان برای خدمت به دیگران استفاده کنیم، ما به مدارک تحصیلی گران‌قیمت یا پول زیاد یا آموزش مجدد نیاز نداریم، ما فقط باید خودمان را نشان دهیم، تا از موهبت بی‌نظیری که خدا به تک‌تک ما داده است، استفاده کنیم. او واقعاً شاگردی است که الگویی برای ما قرار داده است، کسی که به ما می‌آموزد چگونه با شفقت، دیگران را دوست داشته باشیم و از آنها مراقبت کنیم.

پس امروز در روز مادر، از کسانی که در زندگی شما «تابیتا» بوده‌اند، از کسانی که برای شما «چوپان خوب» بوده‌اند، سپاسگزاری کنید. و سپس قدم بعدی را بردارید و به این فکر کنید که چگونه می‌توانید برای دیگران یک «تابیتا» باشید، چگونه می‌توانید از مهارت‌ها و منابع خود برای پوشاندن جامه کرامت به اطرافیانتان استفاده کنید؟ این اقدامات کوچک مراقبتی، جهان را زیر و رو خواهد کرد و به آن جهان نشان خواهد داد که ما از چوپان خوب پیروی می‌کنیم، کسی که هدایت و محافظت می‌کند، کسی که غذا می‌دهد و آرامش فراهم می‌کند.